

משנה:

צדין חיה ועוף מן הביברין ונותנין לפניהם מזונות.

גמרא:

ורמינהו: ביברין של חיה ושל עופות - אין צדין מהם ביום טוב, ואין נותנין לפניהם מזונות.
קשיא חיה אחיה, קשיא עופות אעופות!

משנה: לצוד חיה ועוף מהביברין – **מותו**.

ברייתא: לצוד חיה ועוף מהביברין – **אסור**.

בשלמא חיה אחיה לא קשיא; הא - רבי יהודה, הא - רבנן.
דתנן רבי יהודה אומר: הצד צפור למגדל וצבי לבית - חייב. לבית הוא דמחייב, אבל לביברין - לא.
וחכמים אומרים: צפור למגדל, וצבי לגנה ולחצר ולביברין.

ר' יהודה: הצד חיה לבית – חייב. הצד חיה לביברין – פטור. לצוד חיה מהביברין – **אסור**.

חכמים: הצד חיה לביברין – חייב. לצוד חיה מהביברין – **מותו**.

אלא עופות אעופות קשיא!

ר' יהודה וחכמים: הצד עוף למגדל – חייב. הצד עוף לביברין – פטור. לצוד עוף מהביברין – **אסור**.

וכי תימא: הא נמי לא קשיא; הא - בכיבר מקורה, הא - בכיבר שאינו מקורה.

משנה: לצוד עוף מביבר מקורה – **מותו**.

ברייתא: לצוד עוף מביבר לא מקורה – **אסור**.

והא בית, דכביבר מקורה דמי, ובין לרבי יהודה ובין לרבנן צפור למגדל - אין, לבית - לא!

ר' יהודה וחכמים: הצד עוף למגדל – חייב. הצד עוף לבית – פטור. לצוד עוף מהבית – **אסור**.

אמר רבה בר רב הונא: הכא בצפור דרור עסקינן, שאינה מקבלת מרות. דתנא דבי רבי ישמעאל: למה נקרא שמה צפור דרור - שדרה בבית כבשדה.

התירוץ הקודם נשאר,

ואילו חכמים ור' יהודה עוסקים בצפור דרור.

השתא דאתית להכי, חיה אחיה נמי לא קשיא: הא - בכיבר קטן, הא - בכיבר גדול.

משנה: לצוד חיה מביבר קטן – **מותו**.

ברייתא: לצוד חיה מביבר גדול – **אסור**.